

ESPOO. tsto 315/12.12.1989 M

ESPOO, SEPÄNKYLÄ, KASKRÖDSELBACKEN

Röykkiön koekaivaus

J.Kokkonen / Espoon kaupunginmuseo 1986

Kohteen sijainti

Kylä: Gerk

Tila Kaskrödselbacken RN:o 2:17

Peruskarttalehti 2034 03 TAPIOLA

x = 6677 44

y = 541 46

z = 26-27

Viitteet: Kohteet 246 - 254 M.Huurteen Espoon
inventointikertomuksessa vuodelta 1962, Museovirasto,
Esihistorian toimisto.

Kohde n:o 95 Helsingin Seutukaavaliiton Espoon
kiinteiden esihistoriallisten muinaisjäännösten
luettelossa (Helsingin seudun esihistorialliset
kiinteät muinaisjäännökset. Helsingin
Seutukaavaliiton julkaisuja C2-1980. Helsinki)

Johdanto

Kaskrödselbacken sijaitsee Espoon Sepänkylässä Turunväylän pohjois- ja luoteispuolella ja Kauniaisiin johtavan Kauniaistentien eteläpuolella. Mäen länsipuolella Palomiehentiellä on paloasema, Espoon KTK:n toimitiloja ja huoltoasema.

Kaskrödselbackenilta on todettu useita kiviröykkiöitä, jotka on Museoviraston toimesta määritelty kiinteiksi esihistoriallisiksi muinaisjäännöksiksi. Espoon muinaistieteellisessä inventoinnissaan vuodelta 1962 Matti Huurre paikansi 9 röykkiön ryhmän (kohteet 246 - 254) Kaskrödselbackenin etelä- ja lounaisrinteellä. Inventointikertomuksessaan Huurre huomauttaa, että eräiden röykkiöiden esihistoriallisuus on epävarmaa ja joukossa saattaa olla esimerkiksi vanhoja kaskiraunioita tai peltokivikasoja. Vuonna 1967 alue kartoitettiin Espoon kaupungin toimesta ja osa röykkiöistä merkittiin kartalle. Helsingin Seutukaavaliiton Espoon esihistoriallisten muinaisjäännösten luettelossa mainitaan, että Kaskrödselbackenilla on yhteensä 13 röykkiötä, joihin viitataan yhteisesti numerolla 95. Vuonna 1986 suoritettun koekaivauksen

yhteydessä jälkimmäistä numerointia noudatettiin siten, että kullekin röykkiölle annettiin kirjaintunnus (95 a - m) alkaen Huurteen alunperin paikantamasta yhdeksästä kohteesta (95 a - i). Koekaivauskohteen tunnus on tällöin 95 j.

Koetutkimukset 1986

Koska Kehä II-tien kaavailtu liittymä olisi vuonna 1986 esillä olleessa suunnitellussa muodossaan tuhonnut suurimman osan Kaskrödselbackenin röykkiöistä, Museovirasto antoi Espoon kaupunginmuseolle luvan suorittaa paikan päällä koeluontoisen kaivaustutkimuksen. Tutkimukset suoritettiin 14.8. - 5.9. 1986 Espoon kaupungin teknisen viraston kustannuksella Espoon kaupunginmuseon vs. amanuenssin Jyri Kokkosen johdolla. Kohteeksi valittiin halkaisijaltaan n. 12 x 7 metrin suuruinen ja n. 1.5 metriä korkea NW-SE suuntainen kivistä röykkiö (95 j) alueen itäpäässä noin 20 metriä vuonna 1962 määritellyn ryhmän röykkiöstä n:o 248 (95 c) itäkoilliseen. Kohteen korkeus merenpinnasta on 26-27 metriä. Koekaivauksen kohteeksi valittu röykkiö oli niinkään vaarassa tuhoutua liittymäsuunnitelman puitteissa. Samalla pyrittiin saamaan lisävalaistusta alueella sijaitsevien epämääräisten ja ei-esihistoriallisiksi arveltujen raunioiden ongelmaan, sillä ennen ympäröivän pintaturpeen poistamista röykkiö vaikutti muodoltaan pienemmältä ja epämääräisemmältä.

Tutkittu röykkiö oli kasattu halkaisijaltaan keskimäärin 25 - 40 cm:n suuruisista kivistä ja sen keskivaiheilla oli noin 75 cm syvä kuoppa. Röykkiön NW-päässä oli suurehko maakivi. Kaivauksessa avattiin röykkiön SE-puoli siten, että avatun osan raja leikkasi em. kuopan. Kiveystä poistettiin 3-4 kerroksena, joiden alta paljastui suuremmista kivistä (halkaisija n. 50 -75 cm) ladottu epäyhtenäinen

kehäkiveys, jonka varaan rökkiö oli kasattu. Kehän sisäpuolelta täytekiveyksen alta paljastui puhdas hiekkakerros, josta löytyi muutamia yksittäisiä hiilenmurusia. Näistä otettiin talteen yhteensä viisi näytettä, joiden radiohiiliajoitus on toistaiseksi valmisteilla. Rökkiöstä ei tullut muita löytöjä. Kaivauksen lopuksi rökkiö ennallistettiin alkuperäiseen muotoonsa Museoviraston määräysten mukaisesti.

Tulokset

Edelläselostetut havainnot on tulkittavissa siten, että koekaivauksessa tutkittu kivirökkiö vastaa muodoltaan ja rakenteeltaan varhaismetallikautisia (n. 1500 - 0/200 jKr) hautarökkiöitä ja esinelöytöjen puuttumisesta huolimatta on todennäköisesti esihistoriallinen. Tällöin on niinikään todennäköistä, että Kaskrödselbackenin rökkiöalueella vastaavankokoiset ja -muotoiset suunnitelmassa uhanalaiset rauniot (ainakin 5 kpl.) ovat esihistoriallisia ja niihin kajoaminen edellyttää Muinaismuistolain tarkoittamia toimenpiteitä ja alueen rakennuttajan kustannuksella suoritettavia arkeologisia kaivaustutkimuksia.

